ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลของการฝึกทักษะการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ที่มีต่อความวิตกกังวลทางสังคม และความสามารถในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ชื่อผู้เขียน นางสาวนงลักษณ์ เขียนงาม

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาโรงเรียน

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ศิริเพิ่ม	เชาวน์ศิลป์	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุข	เดชชัย	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชูชัย	สมิทธิไกร	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศรีนวล	วิวัฒน์คุณูปการ	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการฝึกทักษะการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีต่อความวิตกกังวลทางสังคม และความสามารถในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2537 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 24 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีคะแนนความวิตกกังวลทางสังคมสูง และมีความสามารถในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลต่ำ แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 12 คน กลุ่มทดลอง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ได้รับการฝึกทักษะการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคล จำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 1 - $1^{1}/2$ ชั่วโมง ติดต่อกันเป็นเวลา 6 สัปดาห์ ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการฝึก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบบุคลิกภาพ SAD แบบสอบถามการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนโดยอาจารย์ประจำชั้น แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนโดยเพื่อน และแบบสำรวจความคิดเห็นของตนเองต่อการฝึกทักษะการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการของวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched - Pairs Signed Ranks Test) และ แมน - วิทนีย์ (The Mann - Whitney U Test)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีความวิตกกังวลทางสังคมลดลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีความวิตกกังวลทางสังคมต่ำกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Thesis Title : Effects of Interpersonal Skills Training on Social Anxiety and Ability in Building Interpersonal Relationships of Secondary School Students

Author : Miss Nongluck Kiengam

M.S. School Psychology

Examining Committee :

Assoc.Prof. Siriperm	Chowsilpa	Chairman
Assist. Prof. Suk	Dejchai	Member
Assist. Prof. Dr. Chuchai	Smithikrai	Member
Assist. Prof. Srinuan	Vivatkunupakan	Member

Abstract

The purpose of this research was to study the effects of interpersonal skills training on social anxiety and ability in building interpersonal relationships of secondary school students. The samples were 24 secondary school students from Chiangmai University Demonstration School in the 1994 academic year, who obtained high scores in SAD and low scores in interpersonal relationships questionnaire. They were divided into 2 groups : the

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

experimental group and the control group. Each group consisted of 12 students. The experimental group received 6 weeks training, consisting of 12 sessions. Each of the session took one to one hour and a half. The control group did not receive any training. The research instruments were the SAD scale, an interpersonal relationships questionnaire, a student behavioral rating scale by academic advisors, a student behavioral rating scale by peers and a training reaction scale.

The statistical methods used for analysing data were the Wilcoxon Match - Pairs Signed Ranks Test and the Mann - Whitney U Test.

The research findings were as follows :

1. The students in the experimental group had decreased social anxiety at the .01 level of significance.

2. The students in the experimental group had lower social anxiety than that of the control group at the .01 level of singnificance.

3. The students in the experimental group had better interpersonal relationships at the .01 level of significance.

4. The students in the experimental group had better interpersonal relationships than those of the control group at the .01 level of significance.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved